

POSZCZĄCY (10) *part praet act*

o prawdopodobnie jasne (tak w poszczący się).

sg m G poszcząc(e)go (1). ◇ f G poszcząc(e)j (1). ◇ pl N m pers poszczący (2). ◇ G poszczących (3). ◇ D poszczącym (2). ◇ I m poszcząc(e)mi (1).

Sł stp s.v. pościć, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. postnik.

Powstrzymujący się od spożywania (pewnych) pokarmów ze względów religijnych; ieiunus Vulg (10) : Holofernes/ [...] vpitym będąc tak bārzo iáko nigdy przed tym/ od trzeźwiey á poščzācey Iudyt był zámordowány. WerGość 237; Abowiem oni [obłudnicy] twarzy swoie niščzā/ áby się ludziom okazali poščzācemi. WujNT Matth 6/16; ále gáni te ktorzy ábo dla próżney chwały poščzā/ [...] ábo ktorzy ftróią poštāwę poščzācych/ choć nie poščzā WujNT 27, Act 27/33.

poszczący za co (1): y z náuki Páwłá S. y z przykłądu Moyzeřzá [...] zá grzechy Zydowłkie [...] poščzāce^{go}/ małz/ iż ieden zá drugiego dořyc czynić w karániu docześnym może. LatHar 286.

W połączeniu szeregowym (1): Duch zły ma dořić ludzi [...] tżdnie mowiācych/ tzyřthych/ pořtżācych KrowObr C4.

a. *W funkcji rzeczownika (4) : y dořyc rořkazał/ gdy to rzekł/ y gdy poščzācym zapłātę v Oycá řwego obiecał. SkarKaz 121a, 119b marg.*

Szeregi: »poszczący i modłācy się« (1): Przeřłęgo cřterdzieřtdniowego pořtu/ gdy mię Pan Bog poščzācych y modłācych się wczęsnikiem wczynił/ [...] řen przypadł táki/ iż ánim řpał cāle Skarřyw 565.

»obżerca i nie poszczācy« (1): Moyzeřz [...] wolał tablice one pořłuc/ á niřli obżercom y niepoščzācym zakon ktorego on pořtem dořtawał/ [...] táki dar od Bogá oddāwāć. SkarKaz 119b.

Cf POŚCIĆ